

Miholjsko leto

Đorđe Balašević

Do pola jedan je bila na casu klavira
Onda korakom merila grad
I usput gledala izloge
Pardon, svoj odraz u njima
U kosi jos, poput venca, ona molska kadenca
Mala vracka da upravo tad uz "caffe Kibic polagano nadode On
Kao plima
Tajne su tu zato da ih neko nasluti
Postoji rec koja vredi tek kad se odcuti
Bogu je kanuo caj
Svud je prsnuo sjaj
Jedan platan ce ostati zlatan
Ona kroz smeh cvrsto svoju kajdanku stisce
Ne drhti On
To je samo to uvelo lisce
Blazeno Miholjsko Leto
Jedno i sveto za njih
A On je nosio naglas svojih skoro osamnaest
Sve cesce mu govore "Vi"
Beges u grudima udara
Bije u bronzane zice
U dzepu sretni staklenac
Ko ono novcic i zdenac
Mala vracka da nestanu svi
A ona bane ko lupez
I prospe mu kosu u lice
Kao osrednji klosar malo prosed
I prostar
Na uglu sam zastao sam
Ne tako dobar oktobar
I misli sve
U "ruskom stimu"
A onda shvatih, na prepad
Da te volim, ko nekad
Vreme samo raspiruje plam
U meni "miholjsko leto"
To prkosno sunce pred zimu